

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Dedicatoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

collegii societatis jense

DEDICATORIA.

Amo 1541

Ordior ipse quidē, sed dulcia numina Phæbi
Non finem scriptis imposuere leuem.
Sed mea mens quali ratione reliquerit artes
Dicere te coram Casare longa pudet.
Quippe tibi melius liber olim tertius edet
Ista, tibi & vacuo fac modo pauca legi.
Ad te nunc redeo, tu porridge mitior aures
CAESAR adhuc paulū, non ego loquus ero.
Pauca sed adijciam quibus & utilis iste libellus
Gratus & in primis non onerosus erit.
Non ego propterea tibi & ilius offero carmen,
Te quasi praeceptis erudijse velim.
Tale mihi nolim & venerabile sumere munus,
Iure quod ingenij diuitioris erit.
Nā tu longinquū Sapiētia peruolat orbem,
Insuper Oceani latus & utrumq; ferit.
Facta nec institui tua tollere laudibus ampli.
Nec patris, aut proavis cōmemorabo decus.
Hac mihi Phæbus, n. meliores seruat in annos
Forte geram nitida cūm noua ferta comas,
Tuq; triumphali curru super astra veheris,
Et spolis Geticis Casar onustus eris.
Nunc humilē nostri pro tempore fecimus aui;
Nunc tibi sed & vulpis gloria rara datur.
Qui mihi supremus currentibus ordine factis
Victor, & immensis Rex Orientis eris.
Tunc Sacra magniloqui perrūpā scripta Ma-
Sanaq; terribili bella tonabo tuba. (ronis,
Nunc dolus astuta, tibi nunc fallacia Vulpis,
Fraus quasi si mioli, gaudia multa fessat.
Quā rogo ne tetrici ferus abijce more Catonis
Carmin ut attenta perlege mente prius.

A 5.

Nunc

EPISTOLA

Nam fateor certè bona plurima continet in se
 Hæc breuibus vulpes ingeniosa modis.
 Fortè quis obijciat quasi te vulpecula fallax
 Ludere figmento liberiore velim.
 Ah procul à nostris id moribus absit amicos
 Fallere, vel reges ludificare dolis.
 Non decet ingenuum fallacia subdola vatem,
 Cædidus vt numeris, sic quoq; corde micet,
 Huius at vtilitas quòd sit numerosa libelli,
 Carmine conabor nunc aperire meo.
 Conditor Historiæ quicumq; sit huius, is vnum
 Hoc tibi principio significare cupit. (cham,
 Iure quòd in terris aliquem decet esse Monar-
 Qui velut acre caput, cætera mēbra regat:
 Qui sit & Heronū, Diuūmq; supremam potestas,
 Difficiles satis inueniatq; vias:
 Fortunamq; ferat, sit Iuppiter omnibus idem,
 Iudicio leges discutiaturq; graui:
 AEstimet aut factum laudabile sorte potenti,
 Quodlibet aut iustis partibus æquet opus,
 Talem fulminei depingit forma Leonis,
 Qui gerit has inter fortia sceptræ feræ.
 Insuper egregiis Reges incumbere factis
 Imperat, & studiis inuigilare bonis.
 Ne minimos Princeps offendat iniquus hostes,
 Mortiferos animo concipiat ve dolos:
 Adferat nec quenquã certamina prouocet ira,
 Viribus aut fidat, is vsq; sub ense gerat.
 Omnia præterea rerum molimina tractat,
 Turpis & euellit criminis omne genus.
 Iudice damnetur ne quis delatus iniquo,
 Credat adulteris vel maledicta Viri.

Reuerſa

DEDICATORIA.

Reiicit argentum spectabile, reiicit aurum:
Eius enim vitiat corda frequenter Amor.
Regibus ostendit quàm bella potētibus obsint,
Indicat & populi pendeat & inde salus.
Inde Magistratus regimē distinguit, & aquas
Constituit partes, officiumq; docet.
Omnibus ut iustum tribuatur et omnib. aequū.
Subiaceant pœna diues inopsq; pari.
Partis ut excutiant causas & triusq; forenses,
Iudicio dirimant & scelus omne graui.
Mādat & è medio quod tollere fas sit iniquos,
Et virtute bonos nobilitate viros.
Inde quod innumeri spe decipiuntur iniqua,
Atria qui Regis celsa potentis amant,
Magnificosq; Ducū veniuntur semper honores,
Quale nec officiis commeruere decus.
Iure sed ex aula grauis ambitionis amantes
Præmia confusidura referre solent.
Vt plerunq; ruant grauius, tolluntur in altum,
sic animi falsi fraus nocet ipsi sibi.
Præcipit & Reges ut sapè Gnathonicus erro
Perdat, mandatis præcipitetq; dolis.
Vtilius quare paucos & habere fideles
Quàm seruis cinctum pluribus esse malis.
Nam sine consilio nil Principis aula valebit,
Nullus vbi sapiens est, sbe nullus honor.
Quod neq; cōueniat dūre blādiloquētib. aures,
Sermo grauis quorum sanius ense secat.
Qui tonat, et verbis malè se squiped alibus & suis
Fulminat, & nugis perniciosus hiat.
Sicut & hic vulpes animalib. omnibus audax,
Tristibus illudit, sed tamen arte, dolis.

EPISTOLA

Damnat, adulatur, nocet, inuidet, oīa fraudat,
 Inq; graui scelerum flumine merſa iacet.
 Et tamē officijs, & honoribus auct. i. ſupremis
 Illu domum Vulpes inſidioſa redit.
 Inſuper Auguſta fit Cancellarius aula,
 Complacet & Regi deniq; quicquid agit.
 Sic Lupus immēſo bona decoquit omnia luxu,
 Regis & abſumit ſimplicioris opes.
 Cui ſeſe comitem Bruno caſus addit in omnes,
 Ut tendant auidam quō inuat & ſq; gulam.
 Tales mille lupi nunc inueniuntur in anſis,
 Vix domus his & rſis turpibus & illi vacat,
 Vnica curarum quos ſollicitudo fatigat,
 Ut famulum ſubigant in ſua vota lucrum.
 Nanq; voluntatem, nutusq; loquuntur ad oēs
 Dūmodo turpe queant paſcere & tris onus.
 Ac riuſ eſugunt loculos hi Regis apertos,
 Et de ieiuni more leonis hiant.
 Quō magis accipiant, minus exatiātur auari,
 Ceu lupus impaſtus, ceu facit & rſus edax.
 Hæc liber iſte docet, tu Caſar amabilis illum.
 Suſcipe, nanq; tibi non graue pondus erit,
 Non mihi pugnaci perſtringitur & illuſ lambo,
 Vola fuit mores carpere cura malos.
 At ſicui & vlpis fallacia diſplicet huius,
 Is merito Vulpes mira & vocandus erit,
 Nam mea propoſiti cū mens ſibi cōſciarecti,
 Ignotas & vatis ſitq; ſequuta vias.
 Huius amara libri ſi quem conuitta ladunt,
 Imputet auctori, qui dedit illa, ſuo.
 Reſpice nūc & vultu mea M A X miliane benigno
 Carmina, qua & vitio non tibi Caſar erunt.
Eſt.

DEDICATORIA.

*Est, fateor, magnum regalia tangere lecta,
Mius ab illustri Casare posse legi.
Præmia difficili si consequar ista labore,
Atq; meo studio laus datur ista, sat est.
Sicq; MARIA precor Regina beatus avum
Saluifica tecum plena quietis agat.
Quæ nisi digna fuit te coniuge, nata fuisset
Quæ nisi, tu vita calibe dignus eras.
Sic precor eniteant, Et in astris nobile sydus,
Filioliq; tui, filioliq; tua.
Sic animosa tuus fauceat victoria castris,
Sæuaq; Turcarum sub pede collateras.
Teq; sacris Getici spoliis Aquilonis onustum
Gloria quadrjugis alta reducat equis.
Hactenus Hartmannū te Maxmiliane Poetam
Sufficiat Cythara detinuisse, Vale.*

Diua Ma-
ria Hispa-
niæ & Vn-
gariæ Re-
gina, & im-
peratrix
Serenissi-
ma, D. Ma-
ximiliani
Cæsaris,
&c. Cõiunx
electissi-
ma.

Datum Francofurti ad Mœnum, Anno 1566,
post natum Christum 20 De-
cembris die.

A 7 HART.